

فصل اول: زیبایی آفرینش

چشم دل باز کن که جان بینی

آنچه نادیدنی است آن بینی

قلمره زبانی:

این بیت ۴ جمله دارد.

فعل جملات اول و دوم و چهارم گذرا به مفعول است و کلمات چشم دل ، جان، آنچه نادیدنی است و آن ، نقش مفعول دارند.

قلمره ادبی : ترکیب « چشم دل » آرایه تشخیص دارد .//جان و آن آرایه جناس دارد .//تناسب بین واژه های چشم و دل و جان برقرار استواج آرایی: تکرار واج « ن»/ مصraig دوم آرایه تنافق (پارادوکس) دارد.

تنافق یا پارادوکس : آوردن دو کلمه یا دو معنی که ضد هم باشند و باهم قابل جمع نباشند . در اینجا بین دو کلمه « نادیدنی » و « بینی »

قلمره معنایی : عاشقانه بنگر تا خداوند را ببینی . و هر آنچه نادیدنی است آن را ببینی

درس اول « پیش_از_این_ها »

لحن روایی و خرد لحن توصیفی/ قالب شعر: مثنوی

بیش از این ها فکر می کردم خدا خانه ای دارد میان ابرها

مثل قصر پادشاه قصه ها خشتی از الماس خشتی از طلا

قلمره زبانی : کل دو بیت دو جمله دارد .

پیش از اینها فکر می کردم ، خدا خانه ای مثل قصر پادشاه قصه ها ، خشتی از الماس و خشتی از طلا ، .
میان ابرها دارد . فعل های می کردم (انجام می دادم) و دارد هر دو گذرا به مفعول

قلمره ادبی : بیت تشبيه دارد. بین « قصر و پادشاه » ، « الماس و طلا» آرایه تناسب(مراعات النظیر) واج آرایی : - در مصraig اول / تکرار : خشتی

قلمره زبانی: نکات دستوری : قصر پادشاه قصه ها ، الماس ، طلا : متمم(مثل در معنی مانند هم ادات تشبيه هست هم حرف اضافه).

پایه های برجش از عاج و بلور بر سر تختی نشسته با غرور

قلمرو زبانی : بیت اول دو جمله . فعل جمله اول (است) اسنادی و مذکور است // فعل جمله دوم (نشسته است) ناگذر است .

قلمروی ادبی: آرایه: از عاج و بلور بودن: کنایه از بالارزش و قیمتی بودن / عاج: دودندان پیشین فیل / بلور: شیشه ای.

ماه برق کوچکی از تاج او هر ستاره پولکی از تاج او

رعد و برق شب طنین خنده اش سیل و طوفان نعره‌ی توفنده اش

در دو بیت بعد ۴ جمله اسنادی با فعل مذکور (است) داریم .

قلمروی ادبی: چهار تشبیه اسنادی در دو بیت پایانی داریم . واژه‌های ماه ، هر ستاره ، رعد و برق شب و سیل و طوفان (مشبه) و برق ، پولک ، طنین خنده و نعره (مشبه به) هستند // بین رعد و برق و طوفان وسیل تناسب و مراعات النظیر / حذف فعل

قلمروی زبانی: رعد و برق شب : مسند الیه / طنین خنده اش : مسند / سیل و طوفان : مسندالیه / نعره توفنده اش : مسند

دانش افزایی: طوفان: کلمه ای عربی در معنی باد و باران شدید // توفان: از مصدر توفیدن و به معنای فریاد بلند کشیدن، غرنده، غوغا کننده.

قلمرو معنایی : تصور عظمت افسانه وار و هولناک خداوند در ذهن کودکی های شاعر

هیچ کس از جای او آگاه نیست هیچ کس را در حضورش راه نیست

قلمرو زبانی : دو جمله دارد . جمله اول اسنادی و آگاه مسند است .

جمله دوم (را) ای تغییر فعل دارد و فعل جمله تبدیل به « دارد » می شود: « هیچ کس در حضورش راهی ندارد . (یا می توانید را : به معنای برای حرف اضافه بگیرید / در حضور او : متمم نیست : به معنای وجود ندارد فعل غیر اسنادی جمله .

قلمرو ادبی : غیر از آرایه های تکرار و تناسب یا مراعات نظیر // راه نداشتن کنایه از اجازه نداشتن است . / آرایه تکرار : تکرار واژه « هیچ کس »

قلمرو معنایی : بیان تصور در دسترس نبودن خداوند در ذهن کودکی های شاعر

آن خدابی رحم بود و خشمگین خانه اش در آسمان دور از زمین

قلمرو زبانی : بیت نخست سه جمله دارد . دو جمله اول اسنادی و جمله سوم فعل محدود «بود» در معنای «قرار داشت» می باشد. بیت دوم هم سه جمله دارد . فعل «بود و نبود» در مصراع اول به معنای «وجود داشتن» و غیر اسنادی است و فعل جمله پایانی اسنادی و تمام مصراع مسند است. آن خدا : مسندالیه / بی رحم و خشمگین : مسند / خانه اش : مسندالیه // آسمان : مسند / دور: مسند / زمین : متمم فعل بود به قرینه لفظی حذف شده است . مهربان ، ساده ، زیبا : مسند نبود در مصراع دوم : فعل اسنادی است . / نهاد جمالت : خدا است ، که حذف شده

قلمرو ادبی : مراعات نظیر بین زمین و آسمان / زمین : (منظور مردم ساکن در زمین است). / واج آرایی صامت خ/بیت دوم: آرایه‌ی تناقض (پارادوکس) : بین «بود» و «نبود

قلمرو معنایی : بیان تصور زشتی و هولناکی و نزدیک بودن خداوند در ذهن کودکی‌های شاعر

معنای بیت دوم : آن خدا وجود داشت اما از ما دور بود و آن خدا مهربان و ساده و زیبا نبود.

در دل او دوستی جایی نداشت مهربانی هیچ معنایی نداشت .

قلمرو زبانی : بیت دو جمله دارد . با دو فعل گذرا به مفعول، دوستی جایی (را) در دل او نداشت . مهربانی ، هیچ معنایی (را) نداشت. فعل‌ها از مصدر داشتن غالباً مفعول‌هایی بدون نشانه (را) دارند . دوستی و مهربانی : نهاد جمله / دل او: متمم / جایی و هیچ معنایی : مفعول

قلمرو ادبی : چیزی در دل جا داشتن کنایه از علاقه مند بودن و عشق ورزیدن // آرایه تنااسب و واج آرایی(ی)

(هم دیده می شود . واژه‌های «جایی و معنایی» کلمات قافیه هستند .

قلمرو معنایی : تصور نامهربان بودن خداوند در ذهن کودکی‌های شاعر

هرچه پرسیدم از خود از خدا از زمین از آسمان از ابرها

زود می گفتند: این کار خداست پرس و جو از کار او کاری خطاست

قلمروی ادبی: تنا سب : بین "زمین ، آسمان ، ابرها " / واج آرایی : ز در بیت اول و "ر - ک - آ" در بیت دوم / آرایه تکرار : تکرار واژه «کار» در بیت دوم

قلمروی زبانی: خود ، خدا، زمین، آسمان ، ابرها ، کار: متمم / هرچه: در بیت اول مفعول / در بیت دوم جمله بعد از می گفتند برای فعل می گفتند : مفعول هستند / «این کار» و «پرس و جو» : مسندالیه ، / «خدا» و «کاری خط» : مسند». پرس و جو ، کاری خط است . (کاری خط گروه مسندی است)/ بیت اول یک جمله، بیت دوم سه جمله.

قلمرو معنایی : بیان تصورات نادرست مردم در مورد خداوند.

نیت من در نماز و در دعا

ترس بود و وحشت از خشم خدا

قلمرو زبانی: بیت اول دو جمله است: نیت من ... ترس بود و (نیت من) وحشت ... بود. واژه های ترس و وحشت مسنده استند. خشم خدا: متمم. / حذف فعل «بود» به قرینه لفظی

قلمرو ادبی: تکرار و تناسب بین "نیت، نماز، دعا" و «ترس، وحشت، خشم» در بیت اول دیده می شود

پیش از این ها خاطرم دلگیر بود

از خدا در ذهنم این تصویر بود

معنای بیت:

در گذشته همیشه ناراحت و غمگین بودم و از خدا تصویر وحشتناک و بی رحمی در ذهن داشتم.

قلمروی زبانی: بیت دو جمله دارد. جمله اول اسنادی است ولی فعل جمله دوم به معنای «وجود داشت» می باشد و غیر اسنادی است: این تصویر وجود داشت. (نهاد و فعل) // خاطرم: مسنده / دلگیر: مسنده / پیش از این ها: قید / بود: فعل اسنادی / این تصویر: مفعول / خدا: متمم / ذهن: متمم / بود به معنای داشتن: فعل غیر اسنادی

قلمرو ادبی: بیان تصورات نادرست از خداوند در ذهن کودکی های شاعر (دلگیر: گرفته و غمگین)

راه افتادم به قصد یک سفر

تا که یک شب دست در دست پدر

خانه ای دیدیم خوب و آشنا

در میان راه در یک روستا

قلمرو زبانی: هر بیت یک جمله است. (به) راه افتادم، یک عبارت فعلی و ناگذر است: (من) راه افتادم. مرتب شده بیت دوم: (ما) در میان راه، در یک روستا، خانه ای خوب و آشنا (را) دیدیم.

قلمرو ادبی: راه افتادن کنایه از رفتن و حرکت کردن است. / بیت اول واج آرایی (ر) // تکرار دست / مراجعات نظیر: قصد، سفر، راه / دست در دست: کنایه از همراهی

قلمرو معنایی: با مهربانی ها خداوند مهربان شناخته می شود.

زود پرسیدم پدر اینجا کجاست؟

گفت: اینجا خانه خوب خداست

قلمرو زبانی: بیت پنج جمله دارد. جمله دوم «پدر» منداد است. می توان دو جمله سوم و پنجم را اسنادی دانست. اینجا، کجا است: «کجا» مسنده است و «اینجا» نهاد. / زود: قید / پرسیدم: فعل غیر اسنادی / کجا: مسنده، خانه خوب خدا: مسنده

قلمرو ادبی: تکرار، تناسب و واج آرایی (خ - ج) در مصراج دوم دیده می شود

قلمرو معنایی : خداوند در حضور و در دسترس است .

گفت : اینجا می شود یک لحظه ماند گوشه ای خلوت ، نمازی ساده خواند

با دل خود گفت و گویی تازه کرد با وضویی دست و رویی تازه کرد

قلمرو زبانی : بیت اول سه جمله دارد . بیت دوم ، دو جمله دارد . / توجه : فعل های جملات داخل گیومه ، همگی ،
بی نهاد است . // مرتب شده جمله اول : اینجا یک لحظه ، می شود ماند : فعل های « می شود ماند » ، « می شود
خواند » ، « می شود تازه کرد » در هر دو مصراع بی نهاد هستند .

معنای بیت : گفت : می شود اینجا یک لحظه ماند ؛ گوشه ای خلوت نماز ساده ای را خواند / با وضویی صورت را
شست و شاداب کرد و با خدا گفتگوی جدیدی کرد .

قلمرو ادبی : به جز تناسب(دست، رو، دل) و تکرار ، گفتگوی با « دل » تشخیص دارد . // « دست و رویی و گفت و
گویی » کلمات قافیه هستند

قلمرو معنایی : خداوند نزدیک تر و حضور در درگاهش ساده تر از آن چیزی است که می اندیشیم .

گفتمش : پس آن خدای خشمگین خانه اش اینجاست ؟ اینجا در زمین ؟

قلمرو زبانی : بیت سه جمله دارد . « ش » در واژه ای « گفتمش » ضمیر پیوسته در نقش متمم است : به او گفتم
... مرتب جمله دوم چنین است : پس ، خانه ای آن خداوند خشمگین ، اینجا است ؟ قسمت مشخص شده نهاد است و
فعل « است » در معنای « قرار دارد » غیر اسنادی است / حال نهاد جمله سوم چیست ؟

قلمروی ادبی : واج آرایی " خ " / تکرار : اینجا/تناسب

قلمرو معنایی : بیان نزدیکی و حضور خداوند در هستی

گفت : آری خانه ای او بی ریاست فرش هایش از گلیم و بوریاست

مهربان و ساده و بی کینه است مثل نوری در دل آیینه است

قلمرو زبانی : بیت نخست چهار جمله دارد . « آری » جمله دوم بیت یک شبه جمله است .

بیت دوم ، دو جمله دارد . // چهار جمله ای پایانی این دو بیت همگی اسنادی است .

گروه های مسندی در جملات بالا : « بی ریا » ، « از گلیم و بوریا » ، « مهربان و ساده و بی کینه » و
« مثل نوری » می باشد .

قلمرو ادبی : تناسب ("خانه ، فرش ، گلیم ، بوریا ") شبکه معنایی ساخته اند. جناس (بی ریا و بوریا) در بیت اول دیده می شود . * بجز تناسب ، بیت دوم تشبیه هم دارد : خداوند مانند نور است.* منظور از آینه در مصراع پایانی انسان است .

قلمرو معنایی : بیان ویژگی های سادگی ، مهربانی و دوستانه بودن و امید بخشی و هدایت گری خداوند

معنای بیت : خداوند ساده و دور از دشمنی و انتقام می باشد و مانند نوری در دل انسان های پاک قرار دارد.

عادت او نیست خشم و دشمنی نام او نور و نشانش روشنی

قلمرو زبانی : بیت سه جمله دارد . هر سه جمله اسنادی است . * « خشم و دشمنی » ، « نور » و « روشنی » مسند هستند .

قلمرو ادبی : تناسب در بیت و واج آرایی با تکرار واج " ن " در مصراع دوم و " ش " در کل بیتدر مصراع دوم . * روشی هم با نور مناسبت دارد و هم می تواند منظور از آن ، همه ای خوبی ها باشد . * تلمیح به آیه ای « الله نور السماوات و الارض »، یکی از نام های خداوند تبارک و تعالی " نور " است

قلمرو معنایی : بیان مهربانی و صمیمیت و پاکی خداوند

نشان خدا هم روشنی است : هر کس که خدا او را به راه خود هدایت کند به روشنی و هدایت رسیده است.

تازه فهمیدم ، خدایم این خداست این خدای مهربان و آشناست

دوستی از من به من نزدیک تر از رگ گردن به من نزدیک تر

قلمرو زبانی : بیت اول ، سه جمله دارد . « فهمیدم » فعلی گذرا به مفعول است و مفعول آن تمام جملات بعدی است . * بیت دوم یک جمله است . مرتب شده اش چنین است : (او) دوستی از من به من نزدیکتر (و) از رگ گردن به من نزدیک تر است . * واژه ای « دوستی » مسند است .

قلمرو ادبی : تکرار در این دو بیت آشکار است . * مصراع پایانی تلمیحی به آیه ای « و نحن اقرب من حبل الورید » دارد . سوره (ق) آیه ۱۷

قلمرو معنایی : بیان مهربانی و شدت نزدیکی خداوند به ماست .

می توانم بعد از این با این خدا دوست باشم دوست پاک و بی ریا

قلمرو زبانی : بیت سه جمله دارد : (من) می توانم // (من) بعد از این ، با این خدا ، دوست باشم // (من) پاک و بی ریا ، دوست (باشم) // واژه‌ی «دوست» مسند است .

قلمرو ادبی : تکرار در این دو بیت آشکار است .

قلمرو معنایی : بیان احساس دوستی و صمیمیت با خداوند

حکایت به خدا چه بگویم

پیام حکایت : خداوند را حاضر و ناظر دیدن و توصیه به امانت داری و نیکوکاری

تلمیح به سوره نساء آیه ۵۸: ان الله يامر و کم ان تودوا الامانات الى اهلها(همان خداوند به شما فرمان داده که امانت ها را به صحابان آن برگردانید.

معنی لغات و نکات زبانی و ادبی: وسفندان اربابش : مفعول جمله ، به صحراء : متمم

برد: فعل گذرا / اربابش : مضاف و مضاف اليه ش : به معنای خود ، ضمیر مشترک که در اینجا نقش مضاف اليه را دارد . / "سر گرم بودن " : کنایه از مشغول کاری بودن / گوسفندان: مضاف و مضاف اليه ، / "ت" ضمیر متصل دوم شخص مفرد / خداوندش را : "را " در اینجا حرف اضافه است به معنای "به" و "خداوند" متمم ، "ش" در خداوندش ضمیر متصل سوم شخص مفرد / چرا : چریدن//انبوه : بسیاری//سطر چهارم : پنج جمله دارد. «نه و هرگز» شبه جمله اند.

آن من : مال من//خداوند در سطر هفتم : صاحب و مالک(خداوندش را بگوی) به صاحبش بگو

واژه شناسی: ارباب جمع رب و معنای خدایان و دارندگان دارد،اما امروزه در فارسی در معنای مفرد به کار می رود. در اینجا یعنی آقا و کارفرما....غلام نیز معنای خدمتکار دارد.

گروه آموزشی عصر